SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan **15 gld.**, za pol leta **8 gld.**, za četrt leta **4 gld.**, za en mesec **1 gld. 40 kr**
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto **12 gld.**, za pol leta **6 gld.**, za četrt leta **3 gld.**, za en mesec **1 gld.** V Ljubljani na dom pošiljan velja **1 gld. 20 kr.** več na leto.
Posamezne številke veljajo **7 kr.**
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne".

Oznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanji se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob ½6. uri popoludne.

Štev. 131. **V Ljubljani,** v petek 12. junija 1891. **Letnik XIX.**

Vinorejcem v pomoč!

Poročilo vinarskega odseka v državnem zboru o predlogu poslanca Marchet-a, zadevajoč olajšave in podpore po trtni uši prouzročenim poškodbam v vinogradih.

(Izviren dopis.)

O svojem času objavil je Vaš list, da se je stavil po poslancu Marchet u ta nasvèt in da se je od deželnega odbora kranjskega peticija o taki zadevi izročila državnemu zboru.

Z nenavadno marljivostjo posvetoval se je vinarski odsek o teh predlogih in v današnji seji je državni zbor tudi že novo postavo, nasvetovano od odseka, sprejel, in upati je, da tej postavi tudi gospodska zbornica pritrdi.

Postava glasi se:

§ 1. Poškodovanje gospodarskega dohodka po trtni uši ima se prištevati onim nezgodam, katere imajo po § 1., alinea 1, postave od 6. junija 1888, drž. zak. št. 81, pravico do odpisa zemljiškega davka. Pri tem ni nikakšnega razločka, ali je dotična parcela v zemljiščnem katastru vpisana kot vinograd, ali pod drugo kulturno vrsto.

Ako pa dotična parcela daje poleg vina tudi še kak drug pridelek, postopati je v tem slučaju po določilih § 4. navedene postave iz leta 1888.

Kakor hitro je posestnik po trtni uši poškodovane parcele v smislu § 1. postave od 3. aprila 1875 naznanil poškodbo ali okuženje parcele, ima pravico po § 6. te postave objavo izročiti davčnemu uradu.

§ 2. Za slučaj, da se je v kaki občini trtna uš silno razširila ter da so zemljiščni posestniki zapadli v bêdo, opravičen je kmetijski minister podeliti brezobrestna posojila občinam ali vinogradarskim zadrugam, ki imajo za tako posojilo dati potrebno poroštvo. Posojila pa imajo se po preteku desetih let zopet vrniti državi.

Taka posojila pa so odvisna od tega, da jednak znesek, torej polovico celega posojila, tudi dežela podeli.

§ 3. Pisma, zadolžnice, sploh vsa pravna pisma so oproščena kolekovine in prepisninskih pristojbin.

Odbor predložil je še tri resolucije, in sicer:

1. Vlada se pozivlje, da strogo zaukaže finančnim ali davčnim uradom, da brez odloga odpisujejo vsled prenaredbe kulture davščino za one vinogradne parcele, ki so se predelale n. pr. v njivo ali sadni vrt.

2. Prav tako naj vlada skrbi za to, da se taki vinogradi, po trtni uši uničeni, tudi za slučaj, da se ima ceniti v vrednosti, primerno nižje cenijo in po taki novi nizki ceni od prodanih ali kupljenih parcel pristojbine pobirajo.

3. Vlada se pozivlje, da oskrbi potrebno število ameriških trt, katere naj oddaje ali brezplačno, ali vsaj po znižani ceni vinogradarjem, ter da tudi vinogradarje podpira z denarnimi podporami ali darili in sploh v proračun za prihodnje leto višje zneske postavi v namen pospeševanja in podpiranja vinogradarstva.

Iz poročila g. poslanca Pfeiferja, ki je bil tudi v vinorejskem odseku, in katero tu sledi, pojasneno je celo delovanje.

Vinorejski odsek pečal se je v treh sejah s predlogom g. poslanca Marchet-a, ki nasvetuje nekoliko podpore in olajšave onim nesrečnim vinogradnikom, katerim je trtna uš poškodovala ali uničila vinograde.

Odsek je sklenil v prvi vrsti, da se poškodovanje po trtni uši prišteva onim nezgodam, vsled katerih se ima po § 1., drž. zak. z dné 6. junija 1888, št. 81, odpisati zemljiščni davek; ta sklep je zaradi tega važen, ker mora davčna oblast, kadar ji dojde naznanilo posameznega posestnika, občine, ali celó deželnega odbora o poškodovanju jedne ali več parcel po trtni uši takoj pregledati škodo in odpisati zemljiški davek; tedaj je odpis davka ukazan, kakor pri škodi po toči, povodnji itd., ne pa, kakor dosedaj fakultativen, kakor n. pr. pri poškodovanju po črvih, mrčesih itd.

Drugi nasvèt pa meri na to, da dobé vinogradniki, katerim je trtna uš uničila vinograde in ki se vsled te nezgode nahajajo v začasni stiski, državno podporo, oziroma brezobrestno posojilo na deset let v ta namen, da zopet nasadé uničeni vinograd; ta državna podpora naklanja se pa občinam ali zadrugi udeležencev, ki ponudijo primerno varnost, le v tem slučaju, ako tudi dežela ponesrečenim podeli jednako podporo.

Vsem tem sklepom je vlada pritrdila; — sicer ni mnogo, vendar pa vsaj nekaj več olajšav, kakor dosedaj, za vinogradnike.

Razpravljalo se je v odseku pri tej priliki tudi postopanje davčne oblasti gledé oprostitve davka tistih parcel, ki so vnovič zasajene; v takih slučajih oprostila je dosedaj davčna oblast le tiste na novo zasajene parcele zemljiščnega davka, ki obsegajo najmanj ¼ hektara, tako da parcele manjše kakor ¼ hektara te dobrote niso deležne postale; vsled takega tolmačenja bi zlasti na Kranjskem, kjer večina vinogradov meri pod ¼ hektara, le malo vinogradov uživalo omenjeno dobroto.

Vlada je v odseku izrekla, da omenjeno postopanje davčnih organov ni v smislu zakona, ki se ima tako tolmačiti, da se vsaka, tudi najmanjša na novo zasajena parcela oprosti zemljiščnega davka; z ozirom na to vladno izpoved in njeno pripravlje-

LISTEK.

Pismo.

XIII.

Gospod vrednik! Roka se mi je skoro ustavljala pisati Vam današnje pismo — trinajsto. Saj jo poznate to skrivnostno številko; marsikomu kar zagomezi po živcih, ako pride v družbo trinajsterih. Smrt pravijo da napoveduje, zato se ni čuditi, da ima ta številka svojo posebno skrivnostno moč. Vsakdo se namreč veseli življenja, še celó majnikovi „kebri", katere so Vaši dopisniki s toliko spretnostjo lovili in morili s svojimi — marelami-hroščelovkami.

Da, to življenje naše, kako je kratko! Tako n. pr. je prejšnje ministerstvo na Francoskem vladalo komaj poldrugo leto, a francoski listi so pisali, da je odstopilo vsled — starosti! — In koliko se je trudil grof Taaffe, da se je ohranil zadnjih dvanajst let pri življenju — kot minister. Koliko je bilo treba raznih zdravnikov, kako čudne, pogosto popolno si nasprotujoče „kure" so se praktikovale, da se je ohranilo drago življenje sedanjega našega ministerstva. Naš ministerski predsednik mora posebno dobro poznati dvor Konstantina Velikega. Na dvoru so namreč Konstantina vedno obdajali njegovi zvesti. Nazivali so jih: Illustres, Spectabiles, Clarissimi, Perfectissimi, Egregii, Secretarii in — Silentiarii. S takimi zvestimi pridvorniki obdaja se tudi sedanji naš premier-minister le s tem razločkom, da ljubi najbolj zadnjo vrsto pridvornikov; „najdražji" so mu silentiarii; z rodom molčečih se najložje vlada in s tem rodom upati je, da doživi in prebije grof Taaffe tudi svoje — trinajsto ministersko leto. Svet se pač vedno ravna po gêslu: Wer im Rohre sitzt, soll sich Pfeifen schneiden!

Z Dunaja se se tudi v zadnjem času razlegale tožbe, da so dijaki po šolah preobloženi z učnimi tvarinami. To je stara a vedno nova tožba, katero so izvrstno označili že Sinezi v svoji prvotni pisavi, ko so namreč imeli namesto črk še podobe za razne predmete in predstave. Tako na primer so imeli za pojem „učiti se" naslikanega otroka pod možnarjem (posodo, v kateri se tarejo s tokačem jedrci orehov, lešnikov itd.), češ da si treba pri učenju nekaj v glavo vbiti. Posel šolanja je bil torej vsikdar težaven. — Vzlasti težaven je ta posel na ljubljanski nižji gimnaziji, kjer morajo res ubogi učenci in profesorji skušati se s kokošaricami, kdo da se bo glasneje vnemal za svojo stroko. Včasih prileti v šolo tudi kako — pišče, najbrže tolažit lenive učence, da „jajce več kot puta vé". — Takih prostorov, kakoršne so prisodili slovenskemu nižjemu gimnaziju v Ljubljani, bi jaz niti kaznjencem ne privoščil.

Ker smo že pri šolah, omenil bi še klasičnega dokaza „Narodovega" za potrebo višje dekliške šole slovenske. Pripovedoval je namreč, da so napravile učenke ljubljanske obrtne šole izlet v Trst. Neki dopisnik mu žalosten sporoča, da so ti „čedni obrazki in še v čednejših opravah" med potjo lomili znano klasično ljubljansko nemščino, za tem pa pristavi: „To so torej bodoče učiteljice slovenskim dekletom! Zopet nov, živ dokaz, da ni krvavo treba višje slovenske šole preblagega mecena Gorjupa?!" — Ne: Uprav nasprotno, kajti te učenke se šolajo na slovenski obrtni šoli v Ljubljani. In ako te učenke iz slovenske šole po poročilu „Narodovem" s svojo „abernemščino" strašé po svetu slovenska ušesa, s kakšno pač bi še-le strašile svet gojenke višje dekliške šole, ergo —!

Tedaj ste vendar res, gospod vrednik, dobili novo napredno narodno stranko! Toliko časa so predli in predli, da so jo napredli in napredni vaši prijatelji si mencajo roke, češ, da bo sedaj Vam — predlo. Gorjé, Vam „junakom svetohlinskega kalibra"! — No, gospod vrednik, menim, da ne bo tako hudo, kajti po mojem menenju Slovenci še nismo godni za — mladočeško filijalo, treba nas še le pripraviti. In zato se morajo še osnovati novi listi. Čital sem, da začne izhajati v kratkem nekje tudi cigansk list, katerega bo izdajal Georges Shmith z naslovom: „Die ambulante Welt." V Slovencih bo pač našel le malo podpore, kajti mi že imamo liste, ki opravljajo — ciganske posle.

Na shodu napredne slovenske stranke občudovati je moral vsakdo vzlasti dva moža; jeden bi bil rad s svojimi škarjami vsem konservativcem, vzlasti poslancem, glave postrigel, ker niso nič boljši, kakor

nost, da hoče to tolmačenje kot pojasnilo potom naredbe v državnem zakoniku objaviti, se večini odseka ni videlo potrebno, prenarediti sedanjo postavo o oprostitvi davka novo zasajenih parcel.

Slovenski poslanci so krepko podpirali navedene nasvete v vinarskem odseku. Poslanec Pfeifer povdarjal je na podlagi vladnih podatkov, da je Kranjska gledé trsne uši ravno tako hudo prizadeta in poškodovana, kakor Nižje Avstrijska; predlagal je med drugimi nasveti tudi, da bi na novo nasajeni vinogradi izvzeti bili skozi 10 let vsake eksekucije — kar pa je odsek odklonil — dalje izrekel nado, da bo država zanaprej več storila za poškodovane vinogradnike, če si vzame za vzgled Nemčijo, ki vsako leto žrtvuje za ohranitev vinogradov več milijonov mark; omenjal je pri tej priliki fiskalno postopanje davčne oblasti po nekaterih dolenjskih okrajih nasproti trgovcem in obrtnikom, katerim preti povekšanje dohodninskega davka, dasiravno se jim leto na leto zmanjšujejo prihodki; davčna oblast se pri odmeri obrtnega davka naslanja na izpoved tako imenovanih zaupnih môž, ki so zlasti v krškem polit. okraju skoraj vsem obrtnikom in trgovcem vračunali za 50 do 100% večje dohodke, kakor dosedaj. Te žalostne razmere je poleg tega pojasnil posl. Pfeifer v posebni interpelaciji do fin. ministra, katera se je tudi že prečitala v seji. Poročevalec Marchet je v jako obširnem govoru utemeljeval svoje poročilo. Za predlog govoril je poslanec grof Stürgkh s Štajerskega; za njim posl. Muth iz dunajske okolice, kateremu pa ta postava ne vgaja povsem.

Vipavsko - notranjski poslanec dr. Ferjančič, osobito II. odstavek te postave kot najvažniše ter najzdatniše sredstvo smatra, ker vinogradarji so po toliki nesreči obupani in prav posojila vlade bodo navdušila in zopet ojačila vinogradarje, da bodo zopet začeli zasajati nove vinograde seveda z ameriškimi ter vstrajnimi trtami.

Vlada pa naj poleg posojil tudi skrbi za to, da bo vinogradarjem na razpolaganje dovolj ameriških trt, zato naj skrbi kolikor mnogo ameriških trtnic prirediti.

Konečno izraža željo, da bo za prihodnje leto kmetijsko ministerstvo namesto sedanjih 36.000 gld., mnogo večjo svoto določilo v ta namen.

Postava bila je soglasno sprejeta, prav tako tudi resolucije, nasvetovane od vinarskega odseka.

Katoliški shod v Gradcu.

Resolucije o obravnavah druzega štajerskega katoliškega shoda, katere je predlagal pripravljalni odbor.

(Konec.)

II. Oddelek: *Socijalne zadeve.*

D. Rokodelsko vprašanje.

1. Drugi štajerski katoliški shod priznava, da so katoliška društva rokodelskih pomočnikov jako važno sredstvo, s katerim se rokodelski stan duševno in gmotno povzdigne, rokodelska mladina pa odvrne od teženj, katere so škodljive gmotnemu blagostanju, kakor kažejo skušnje. Priporoča torej, da se ta društva snujejo povsod, kjer je to mogoče po krajevnih razmerah, in vsem prijateljem krščanskega rokodelstva, zlasti velečastiti duhovščini in požrtvovalnim lajikom pokłada na srce nujno željo, da že obstoječa društva na vso moč podpirajo in pospešujejo.

2. Opaža se, da so rokodelski učenci vedno bolj zapuščeni v verskem in nravstvenem oziru. drugi štajerski katoliški shod priznava s hvaležnostjo, kar so Vincencijeva društva za rokodelske učence dosedaj storila. Prosi ta društva, potem pa tudi Marijino moško kongregacijo in vse kristijanske mojstre, potem pa tudi katoliška mojsterska društva zlasti delovati na to, da se svobodni dan, zlasti ob praznikih pod zanesljivim nadzorstvom daje učencem priložnost za primerno daljno izobraženje in zabavo, pred vsem pa, da se udeležujejo ob nedeljah in praznikih službe božje in da se redno in njih potrebam primerno poučujejo v veronauku.

3. Drugi štajerski katoliški shod izjavlja upanje, da se v kratkem tudi na Štajerskem osnujejo katoliška društva mojstrov, ki bodo zbirališča za krščansko misleče mojstre, zlasti za one rokodelske mojstre, ki so bili prej v katoliških društvih rokodelskih pomočnikov.

E. Delavsko vprašanje.

1. Velik del delavcev se vedno bolj obrača od krščanskega reda in postaja žrtva brezbožne, nevarne in nezmiselne agitacije. Drugi štajerski katoliški shod izreka torej prepričanje, da je dolžnost katoliške družbe resno poskušati, da pridobi delavce za krščanski red. Zatorej priporoča, ravnajoč se po apostolskih opominih Leona XIII., osnovo katoliških delavskih društev.

2. Da se dá mladostnim delavcem varstvo proti naraščajočim nravnim nevarnostim in zlasti delavkam priložnost, da se praktično izobražujejo za bodoči poklic kot gospodinje in matere, priporoča drugi štajerski katoliški shod, da se osnujejo delavske kuhinje in delavska gostišča pod vodstvom cerkvenih redov.

3. Drugi štajerski katoliški shod priporoča katoliškim tiskovnim društvom obeh škofij, vzlasti na to delati, da se mej delavce razširjajo dobre tiskovine, pojasnjujoče socijalno gibanje.

F. Krščanska dobrodelnost.

Drugi štajerski katoliški shod pozdravlja z veselo hvaležnostjo velikanska dela krščanske ljubezni na Štajarskem. V župnijskih ubožnih zavodih, obstoječih že s starih časov, v cerkvenih redih in kongregacijah in v katoliških društvih osnovanih v ta namen, vidi zbor najpripravnejše sredstvo, da se olajšajo socijalna zla in bêde, in priporoča vsem katolikom, da imenovane zavode in društva blagovoljno podpirajo.

G. Katoliško življenje učeče se mladine.

1. Drugi štajerski katoliški shod priznava veliko korist katoliških dijaških korporacij in akademičnih kongregacij na avstrijskih velikih šolah.

2. Pozdravlja že obstoječe katoliške dijaške korporacije kot blagodejna vzgojišča vrlih, akademično izobraženih katoliških lajikov.

3. Posebno izreka veselje svoje, da se je osnovala katoliška dijaška zveza „Carolina“ na c. kr. vseučilišču v Gradcu, in priporoča katoliškim dijakom, da pristopijo temu društvu; prebivalstvu pa, da je podpirajo. Isto pozornost obrača katoliškim Marijinim dijaškim kongregacijam in priporoča, da se osnujejo in gojé.

III. Oddelek: *Cerkvena umetnost.*

Drugi štajerski katoliški shod izreka svoje veselje in popolno priznanje vsemu, kar se je storilo v deželi sploh po inicijativi in pod vodstvom „krščanskega umetelnega društva“ v Gradcu in „Cecilijanskih društev“ obeh škofij od zadnjega shoda v področji cerkvene umetnosti in liturgične cerkvene glasbe.

Posebno pa mora izreči svoje občudovanje in zahvalo za tri znamenita dela cerkvene umetnosti: za zgrajenje cerkve Jezusovega Srca v Gradcu, popravo stolne cerkve v Mariboru in napredujoče obnovljenje stare sekovske katedralne cerkve — bazilike v Sekovu.

---

nemški liberalci, kajti leta in leta pestujejo versko šolo, za revo ljudstva se pa nič ne menijo, kar nič!! — Oj škarje, škarje, kje so bile škarje?! —

Drugi mož se je skliceval na svojega pokojnega očeta, ter klical svetu: „Pri sedanjih razmerah v Avstriji in sploh v Evropi se za vero ni prav nič bati!“ Seveda, kaj vedó o tem varuhi vere, ti se le izmišljujejo, kadar govoré o nevarnostih za vero? In zatem je levite bral slovenskim duhovnom: „Sedaj zanemarjajo narodne stvari, se ne udeležujejo veselic, ne podpirajo več narodnih podjetij!“ Zanimivo bi bilo videti koncem leta račun za podporo narodnih podjetij pri tem širokoustnežu in pri zadnjem kapelanu na Slovenskem. Morda bi se tehtnica nagnila na kapelanovo stran, dasi ta nima za celoletni svoj trud vseh dohodkov toliko, kakor omenjeni gospod samo kot ravnatelj podkev, katere vsako leto pride le dvakrat pogledat, a dobi zato poleg letnih 400 gld. še posebne nagrade!! In tak mož se drzne očitati slovenskim duhovnom, da ne podpirajo narodnih podjetij? — In ko bi to trdil tudi kak vitez, prav bi ne bilo, ker tudi proti nevitezom treba biti pravičnim. In to govori mož v oni dobi, ko vsled neumornega poverjeniškega delovanja slovenskih duhovnov izda naš narod samo za eminentno narodno podjetje Mohorjeve družbe svojih petdeset tisoč gold. na leto! — Toda, kaj hočemo, gospod vrednik:

In jedem Spruche noch so klein,
Muss eine — Rakete enthalten sein! O.

Politični pregled.

V Ljubljani, 12. junija.

Notranje dežele.

Delegaciji snideta se letos še le v novembru, kajti poletu ni časa za zborovanje, ko bodeta oba državna zbora, zlasti ogerski, jako dolgo zborovala. Skupni državni proračun za drugo leto se pa že v skupnem ministerstvu pridno sestavlja. Predvčerajšnjem je bil na Dunaju že ministerski svèt, ki se je posvetoval o nekaterih točkah skupnega državnega budgeta. Razgovarjali so se baje pred vsem o nekaterih večjih zahtevah vojnega ministra, zlasti za vojaške zgradbe v Galiciji. Tega ministerskega sveta udeležili so se grof Kalnoky in vojni minister Bauer, avstrijska ministra Taaffe in Steinbach, ogerska ministra pl. Szögyenyi in Wekerle. Ministerska posvetovanja o skupnem budgetu se bodo sedaj baje nadaljevala v septembru.

Važna sodnijska odločba. V Prostjejevem je bilo več oseb poklicanih pred sodišče ker so ljudij pozivljale, da naj nikar ne kupujejp pri židih. Ovadili so jih državnemu pravdništvu seveda židovski trgovci. Sodišče je pa dotičnike oprostilo, ker poziv „Ne kupovajte pri židih“ ni kaznjiv. Ta razsodba je velike načelne važnosti. Če ni razžaljiv poziv: „Ne kupovajte pri židih“, ravno tako ne more biti kaznjiv poziv: „Ne kupujte pri nemškutarjih in liberalcih“. Načelo „Svoji k svojim“ se bode sedaj ložje dalo uresničiti, ker se ne bode vedno bati tacih ovir od oblastev. Za žide je ta obsodba hud udarec, kajti protisemitje si jo bodo znali dobro izkoristiti.

Mladočehi. Dr. Herold v „Narodnih Listih“ oporeka, da bi bil pretil z abstinenčno politiko, temveč je le hotel reči, da pridejo za sedanjimi poslanci še radikalnejši elementi. Mi le opomnimo, da so vsi listi Heroldove besede tako tolmačili, da je pretil s pasivno politiko. Zaradi tega si le tako moremo misliti, da je dr. Herold sam spoznal, da njegovo pretenje s pasivno politiko ni bilo umestno in se je ž njim le osmešil. Mladočeški poslanec je menda spoznal, da se Taaffe tacega strašenja prav nič ne boji.

Vnanje države.

Avstrija in Srbija. Odpravilo se je pregledovanje potnih listov na avstrijsko-srbski meji, ki je potnikom napravljalo mnoge neprijetnosti. Vsakdo gre lahko sedaj brez potnega lista čez mejo. Seveda, kdor se misli kaj muditi v Srbiji, si tudi sedaj mora preskrbeti redni potni list, če neče imeti kacih neprijetnosti. Revizija potnih listov je bila posebno nadležna za prebivalce ob meji, in je jako ovirala promet, ter je zatorej obema državama v korist, da se je odpravila.

Katoliki v orijentu. Francoski veleposlanik v Carigradu že preti, da pretrga diplomatično zvezo, če se afera v Betlehemu ne vravna, kakor on zahteva. Te dni je bil pri sultanu v avdijenciji, kaj je opravil, ne vemo. Porta je pa v velikih zadregah. Če bi se Grki, ki so prouzročili izgrede, poklicali pred sodišče, bi se Turki zamerili Rusiji, katera bi se gotovo zanje potegnila. Francija se boji, da ne bi zgubila vpliva v orijentu, zato pa kaže tako odločnost.

Bolgarija. Ministerski predsednik Stambulov se je proti dopisniku angleškega lista izjavil, da se Bolgarija oborožuje le za varstvo. Nikakor ne misli začeti kake vojne proti Srbiji ali pa proti Turčiji za Makadonijo. Bolgari imajo dovolj dela, da obdržé, kar sedaj imajo. — Te izjave ministerskega predsednika seveda ne smemo tako tolmačiti, da Bolgari za zmiraj popuste svoje težnje za Makedonijo, temveč le sedaj še ne mislijo na prisvojenje te pokrajine, ko razmere za to neso ugodne in se imajo boriti še z notranjimi težavami.

Francija in Rusija. Berolinska „Post“ oporeka vésti, da bi bila francoska vlada Rusiji predlagala, da sklene s Francijo zvezo. Nam se je v tej obliki vést zdela precèj neverojetna, kajti v Parizu niso tako malo razsodni, da bi bili pričakovali, da se car takoj odloči za tako zvezo. Da je pa na tej stvari nekaj resnice, priznava tudi nemški list. Pred več meseci je namreč Francija v Peterburgu povprašala, kaj bi Rusija storila, če pride do vojne mej Francozi in Nemci. Na to vprašanje pa še danes ni dobila francoska vlada nobenega odgovora, kar je v Parizu sevéda vzbudilo nevoljo. Zaradi tega pa tudi francoski veleposlanik v Carigradu v znani afêri v Betlehemu s tako odločnostjo postopa. Če v kratkem Francozi ne dobé količkaj povoljnega odgovora, bode najbrž Francija premenila vso svojo orijentsko politiko, kar bode blagodejno vplivalo na razvoj stvarij v Bolgariji. Rusija je dosedaj igrala politiko proste roke, to je, hotela je biti dobra z Nemci in Francozi, ali z nobenim ni hotela skleniti zveze; ali kakor sedaj kaže, hoče Francija narediti konec taki politiki ruske vlade in jo prisiliti, da se obrne na to ali ono stran, ali pa ostane osamljena.

Turčija in oborožena Evropa. Pod tem naslovom je „Indipendence Belge“ priobčil znamenit članek, v katerem se navajajo besede turškega državnika, kolike važnosti bi bila pomoč Turčije za Rusijo, ko bi prišla do evropske vojne. Turki bi lahko Bolgarsko in Rumunijo odvrnili, da bi ne mogli se bojevati proti Rusiji in njenim zaveznikom,

in Srbija in Črnogora bi se potem lahko bojevali proti severu. Angliji bi pa Turki zaprli prehod skozi Dardanele, vplivali bi tudi na mohamedance na Kavkazu, da bi mirovali, da bi potem lahko Rusija vso vojsko s Kavkaza poslala na zapad. — To je ob kratkem vsebina tega znamenitega članka. Z vojaškega stališča ima morda res vrednost, sevéda teoretično. s politiškega najbrž prav nobene. Po rusko-turški vojni se je tudi že govorilo o zvezi mej Rusi in Turki, ali uresničila se pa le ni in se tudi sedaj ne bode. Kaj pa bi imela Turčija od od tega, če Rusija zmaga. Prav nič, kajti Rusi bi se gotovo ne odrekli potem svojemu teženju po Carigradu. Vsaj bode ta vojna prav za prav le za Carigrad in za morske ožine ob Carigradu in če Rusija zmaga, se jih bode polastila. Če bi se Turki zvezali z Rusi, bi s tem le pospešili propad svoje države. Če se Turčija želí odreči Carigradu, bode to lahko storila po splošni evropski vojni, četudi lepo, mirno gleda, kako se drugi bojujejo, čemu bi pošiljala svoje ljudi še v boj. Zgodovina poslednjih stoletij dovolj jasno kaže, da na kako trajno sporazumljenje mej Rusi in Turki še misliti ni. Če se bode Turčija udeležila boja, bode se ga na strani ruskih protivnikov, ker s tem si morda nekoliko podaljša svoj obstanek.

Preganjanje kristijanov na Kitajskem je obrnilo nase že pozornost Francije in Zjedinjenih držav severoameriških. Poslanika teh dveh držav sta odločno zahtevala, da se njijim zastopnikom v Kitaju dá boljše varstvo. Če bi kitajska vlada odklonila to zahtevo, bode francosko brodovje bombardovalo Nanking. Bil je že zadnji čas, da je diplomacija kaj storila, kajti niti konzuli neso bili več varni pred fanatičnim kitajskim prebivalstvom. Kitajce proti kristijanom šuntajo mandarini, to je državni uradniki. Ker pa ni gotovo, da bi kitajska vlada, sedaj ko so duhovi razburjeni, mogla napraviti red, je prav lahko mogoče, da v kratkem izvemo, da se je na azijskem iztoku začela vojna.

Nemški socijalni demokratje. Znani vodja nemških socijalnih demokratov Vollmar je nedavno na rekem shodu v Monakovem se izrazil, da se motijo oni, ki se na socijalne demokrate zanašajo, ko bi začeli vojno z Nemčijo. Posebno pojde stranka njegova navdušena v boj proti Rusiji, katero smatra za sovražnico vse kulture. Kaj bi storili socijalni demokratje, če bi Nemci imeli vojno s Francozi, Vollmar ni naravnost povedal, ali hudo je obsojal Francoze, da se laskajo carju ruskemu. Vollmarjevi sodbi o ruski kulturi seveda ni pripisovati nobenega pomena in je tudi gotovo, da ta mož Rusije dobro ne pozna, Verjetno je pa, da bi socijalni demokratje radi šli v boj zoper Rusijo, ter bi ruska zmaga gotovo ne bila socijalistom v korist. Socijalna stranka tudi zaradi tega sovraži Rusijo, ker tako trdo stopa nihilistom na prste. Če bi pa Francozi sami začeli vojno proti Nemcem, se pa Nemčija pač ne more zanašati, da bi socijalni demokratje jej zvesti ostali.

Izvirni dopisi.

Iz velikodolinske županije, 10. junija. (Volilni boji za županstvo.) Sedanja tukajšnja politična občina razdeljena je bila do l. 1849 v 6 samostojnih podobčin, ter dveh glavnih občin: Čatež in Velika Dolina, kateri ste se pa l. 1866 zjedinili v jedno samo veliko županijo. Dalje časa trajal je nato prepir, kako naj se imenuje zjedinjena županija, ali: Čatež, ali Velika Dolina. Zjedinili so se bili zadnjič za „Mokrice“ (ime grajščine in prejšnje gospoščine), — kar pa ni ugajalo vsem, najbrže, ker je to ime spominjalo preveč na predmarčno dobo, in se je zatoraj opustilo v kratkem času.

Ker je Velika Dolina po številu prebivalcev dokaj močneji nego Čatež, zato so volilci iz Velike Doline one iz Čateža že od l. 1866 vedno premagovali, in tako tudi župana izmed sebe volili, in torej imeli tudi županski sedež v svoji sredi. Radi malega zastopstva v županstvu in vedne nadvlade od strani velikodolincev pritožili so se Čatežani pri dežel. odboru, toda dobili so odgovor, da so tacih porazov sami krivi, ker se preslabo udeležujejo volitev.

Toda časi se spreminjajo. Prišlo je leto 1890 in ž njim občinske volitve, pri kojih so pa Velikodolinci proti Čatežanom kaj neslavno propali, kajti dobili so menda le 5 odbornikov, med tem, ko je Čatežanov izvoljenih 18. Da so se Velikodolinci dne 3. in 4. okt. l. 1890 volitev tako slabo udeleževali in se tako po Čatežanih dali premagati, krivo je to, ker ova županijska polovica za županijski sedež ni imela pravega kandidata. Tisti, ki se je oglasil, bil je premalo popularen, in volilci se ga kljubu trudu in znoju nekaterih, — niso hoteli poprijeti. Omenjena stranka, nevesela svojega propada, dala je izdelati po nekem zakotnem pisaču pritožbo zoper volitve, velika večina Velikodolincev pa privošči po preteku celih 25 let enkrat Čatežanom čast županijskega sedeža.

Pritožba propale stranke pa je baje slabo podprta. Menda dolži pomanjkljivost zapisnika volilcev, ki je pa ležal več tednov na razpolago, in o volitvah bil je že pravnomočen, popravljen, ali nepopravljen, je čisto jednako, ker čas za ugovore bil je naznanjen javno občinstvu. Krivi dalje postopanje pri volitvah kot nekorektno, — ki se je pa vršilo pod zvedenim in spretnim vodstvom dokaj natančnega c. kr. krškega glavarja.

Kako malo znajo „podkrižavci“ pritožbe, kaj v njej stoji, kaže okoliščina, da nekedo, ki je volil s pooblastilom, ugovarja sam svoji lastni volitvi ter nje načinu.

Ker so bili l. 1890 Čatežani po glasilu odloka na njih pritožbo sami krivi svojega propada, mislimo si lahko že po načelu „jednacih pravic“ usodo gorej omenjene pritožbe. Dosedaj so celih 25 let Čatežani k Velikodolincem, a zanaprej bodo Velikodolinci k Čatežanom „v vas“ hodili. Iz vsega pa je razvidno, da za razmere našega ljudstva so male županije mnogo bolj priročne, nego velike, iz več glavnih občin sestavljene, v katerih imajo občani, morebiti poleg manjih upravnih stroškov, — pa toliko daljših potov do županstva in več drugih neprilik.

Iz Prage, dné 1. junija. (Na dveh klopeh. — Z naše izložbe. — O vsesokolskem shodu. — Svatobor. — Kaldejski mnihi iz Male Azije.) [Konec.] Veliki dnevi sokolskih slavnostij se brzo bližajo, vsled česar vlada v sokolskih krogih veselo in čilo gibanje. Dan za dnevom dohajajo nove priglasitve ne samo iz čeških deželâ, temveč i od druzih slovanskih telovadnih društev. Lvovski „Sokol“ na pr. obišče drugi vsesokolski shod z ostalimi sokolskimi društvi s 150 možmi. Jugoslovanske izletnike vêdla bosta zagrebški in ljubljanski „Sokol“, a tudi američanski „Sokol“ bode častno zastopan.

In ker sem že pri sokolski slavnosti, omenjena bodi tu i strokovna razstava češke občine sokolske (zveze) v dež. jubilejski izložbi, ki se otvori prihodnje dni in bode češkemu sokolskemu in češkemu delu strokovnemu v veliko čast. Razstava se nahaja v poslopju male industrije tik šolske palače. V nji so izložene vse častne odlike, koje so si stekli tekmovalci sokolski, dalje slovanska telovadna literatura, razni sokolski spominki in telovadni, mape in diagrami o naraščanju in delovanju sokolskih društev, načrti in slike vseh sokolskih telovadnic na Češkem in Moravskem in konečno bogata zbirka novodôbnega telovadnega orodja in priprav (13 tvrdk) ter sokolskih oblek. To razstavo je priredil dr. Jos. Scheiner, tajnik češke sokolske zveze.

Minole dni imelo je literarno društvo „Svatobor“ pod predsedstvom dr. Riegra svoj občni zbor, kojega so se udeležili prvi pisatelji in češki učenjaki. „Svatobor“ posluje že 30 let, založil ga je l. 1862. pokojni Fr. Palacký. Vsled tega se je sklenilo, da se mu postavi tik novega prekrasnega muzeja spomenik, kar se pa mora stoprav tedaj uresničiti, ko se nabere dostatno novcev. Poudarjalo se je tudi pri zboru, da so češke založne gledé podpore jako mlačne, da ne rečem nasprotne „Svatoboru“. Zakladi v upravi „Svatoborovi“ imajo v gotovini 17.250 gl. 32 kr., v vpisih pa 160.424 gl. Največ volil in podpor prejelo je to društvo od duhovščine. Vsled tega je predlagal dr. Rieger, naj se mestu prošta Nahlovskega, ki je odklonil radi bolehnosti odborništvo, voli kak drug odličen duhovnik, ter izrazil željo, naj se pri oddajanju nagrad predvsem ozira na katolike. „Društvo naše“ — rekel je govornik — „ni niti katoliškega, ni protikatoliškega lica, ni niti mladočeško in ne staročeško, in se torej ne smejo vanj trositi slični prepiri. Društvo naše predvsem neguje umetnost in človekoljubje, in radi tega je bila tudi želja, da se zbirajo taki krogi v njem.“ Na to je bil izvoljen v odbor kanonik prof. Drozd. Izvoljeni so bili dalje v nov odbor zopet gg.: dr. Rieger (predsednik), vodja Pokorný, prof. dr. Čelakovský, prof. P. Drozd, prof. V. V. Tomek in prof. Jirásek.

Med tem pa, ko so zborovali prvi učenjaki v najstarejem pisateljskem društvu Češke, vršila se je pri c. kr. okrajnem sodišču konečna obravnava s kopico prečudnih tujcev, koje je veter zanesel k nam iz daljnega izhoda, iz puščav Mezopotamije in Arabije, ménim namreč štiri črne, siromašne kaldejske mnihe, koji so ostavili pozabljeno pusto pokrajino, potovali preko morja v negostoljubno Evropo, da tù nabirajo milodarov za zgradbo armenskih samostanov.

S poverilom škofa iz Klissena prepotovali so vso Sirijo, Palestino, kjer so si v Jeruzalemu dali tetovirati v polt bizarne svete podobe; obiskali so Carjigrad, sveto goro Athos, pripluli v Trst, in iz Ljubljane naravnost potovali k nam v Prago, kjer so jih pa prijeli in utaknili pod ključ. Dolgo so ječali ubogi bratje v preiskovalnem zaporu, dočim se je našel jezikoslovec, koji bi se mogel ž njimi sporazumeti. Stoprav znanemu prof. dr. Rohlingu na tukajšnjem vseučilišču se je posrečilo, da jim je bil tolmač.

Voditelj nesrečne karavane bil je mnih Aleksej Korolambo iz Klissena v turški Aziji, drug njegov pa Sava Ilja iz Hekare Kalde, Jani Idija iz Djolenije in Ilija Staurus iz Darove v Armeniji, 38 let star in najlepše postave med vsemi.

Obravnava bila je kratka. Izkazali so se z rednimi potnimi listi, poverilnimi listinami svojega škofa in z lepo svoto srebrnih pijastrov in zlatih cekinov osmanskih, v dokaz, da niso vlačugarji. Okrajni sodnik je ugovarjal, da nimajo potrebnega dovoljenja kardinalovega iz zbora „propagande fide“ v Rimu; ker pa v Pragi niso nikogar nadlegovali, bili so propuščeni na svobodo. Vsi veseli in obdarovani s smodkami in novci od sočutnih občanov šli so na to k policijskemu ravnateljstvu, ki je odpravilo črne mnihe za avstrijske meje . . .

Dnevne novice.

(Cesar na Reki.) Cesar pride dne 23. junija na Reko, kjer se bo mudil nekaj dnij. Za vsprejem dela lojalno prebivalstvo velike priprave, da dostojno sprejme ljubljenega svojega vladarja. Podal se bo cesar tudi na morje, ter bo navzoč pri vojaških vajah pomorščakov.

(Slavnostni večer v Alojzijevišču.) Krasno so pričeli s slavnostmi v spomin tristoletnice blažene smrti sv. Alojzija gojenci ljubljanskega knezoškofijskega Alojzijevišča. — Vspored slavnostnemu večeru je bil jako zanimiv in se je točno vršil v splošno zadovoljnost obilnega, odličnega občinstva. Pri himni na čast sv. Alojziju čuli smo lepo ubrane glasove iz jasnih grl mladih gojencev; potpourri narodnih arij, kateri sta igrala na dvojih citrah alojzijeviška bogoslovca I. leta, gg. Ivan Rihtaršič in Ivan Štrukelj, priča nam je, kako se gojí poleg obligatnih predmetov v zavodu tudi lepa umetnost. Krasni sta bili živi podobi: „Sv. Alojzij v molitvi in v slavi“, katerega je prav naravno predstavljal bogoslovec II. leta g. Stroj, — res Alojzij. — Poglavitni del slavnostnega vsporeda je bila žaloigra: „Stanovitni kralj“, katero je spisal Calderon, za domači oder prenaredil in skrajšal alojzijeviški bogoslovec II. leta g. Al. Stroj, metrično preložil alojzijeviški bogoslovec I. leta g. Mih. Opeka. — O dejanju v igri smo že obširneje govorili v listu, omejiti se nam je zato tukaj le na predstavljanje, ki se je vršilo posebno gladko. Vsi igralci — vzlasti z glavnimi vlogami — vglobili so se v svoje naloge ter jih prav naravno in točno izvršili. Vzlasti pohvalno nam je omenjati Don Fernanda, Don Alfonza, Don Enrique-ja, kralja iz Feza in njegovega vojskovodje Muleja. Gosp. Mih. Opeka, Ivan Štrukelj, Josip Koblar, Ignacij Nadrah in Fr. Finžigar so izvrstno pogodili svoje uloge. Pohvalno nam je omeniti tudi krasnega metričnega prevoda žaloigre, katerega je oskrbel g. M. Opeka v izbranem, res pesniškem jeziku; odločena je bila gosp. prelagatelju-pesniku v igri tudi največja in v resnici tudi za skušenega igralca težavna uloga don Fernanda, a tudi tej nalogi je bil gosp. predstavljalec popolno kos. — Truda je bilo za slavnostni večer obilo, a zato je bil tem lepši uspeh, res v čast zavodu, njega vodstvu in gojencem. — Alojzijevišče so ta večer počastili s svojo navzočnostjo prevzvišeni gospod knezoškof, deželni predsednik baron Winkler in mnogo druge odlične ljubljanske gospôde. — Slavnostni večer ostal bo navzočim, vzlasti pa Alojzijevišču gotovo še dolgo v lepem spominu.

(Nesreča.) Iz Gorjan se nam poroča 11. t. m.: Zadnjo nedeljo 7. t. m. je izginil Pustov najmlajši otrok na Pokluki, Andrej Zupančič $2^1/_2$ leta star. Ležal je s svojo štiriletno sestrico na trati pred hišo, med tem, ko je oče živino napajal. Ko oče nazaj pride, najde samo deklico spečo, fantek pa je izginil. Ker hiša na visokem robu stoji, so mislili, da je otrok čez pečino padel in se pobil. Iskali so tri dni za otrokom, pa niso nič dobili. Nekateri sodijo, da je otroka odnesel velikansk orel, katerega so v oni okolici videli tiste dni.

(Umrla) je v Mariboru dné 10. junija pri čč. šolskih sestrah s. Bonaventura Suhač v 38. letu svoje starosti. Ranjka je bila izgledna učiteljica in nadarjena slovenska pesnica. Skladala je mične, večinoma nabožne pesmi ter jih pošiljala najraje „Danici“; tudi „Dom in Svet“ in „Drobtinice“ so objavile nekaj njenih lepih pesniških proizvodov. Kot učiteljica se je trudila dalje časa na dekliški šoli šolskih sester v Mariboru, 11 let na dekliški šoli okolice v Celju, zadnji čas pa je bila voditeljica šole čč. šolskih sester v Mariboru ter je ob enem podučevala slovenščino na njih ženskem učiteljišču. Naj počiva v miru!

(Podpornemu društvu za slov. visokošolce na Dunaju) so došla naslednja darila: Od vč. g. Jurija Bezenšek-a, župnika v Čadramu, 2 gld., od g. Gr. Keržič-a, okr. sodnika v Senožečah, 5 in od slov. drž. poslanca iz Štajerskega, ki želi, da se ne imenuje, 5 gld., dalje dohodek iz razprodaje štiridesetih iztisov Stritarjevega „Drobiža“ 4 gld. — Vsem dariteljem iskreno zahvalo!

(Raca.) Pod tem naslovom piše „Slov. Gospodar“: Hrv. list „Obzor“ je bil prinesel brzojav iz Gradca, da se je zabranilo mil. knezoškofu dr. M. Napotniku na katol. shodu govoriti slovenski, ali ako ne dobi „Obzor“ nikoli bolje race na mizo, kakor je ta, potem se mu dela pač lahko pajčevina po rebrih“. — Ta vir bo menda dovolj zanesljiv tudi „Narodu“; nadejamo se torej, da ne bo o kat. shodu poročal samo tega, kar ni res, marveč tudi resnico.

(O obrtni šoli v Ljubljani) se nam poroča z Gorenjskega: Obrtne šole so velikega pomena za razvoj obrti, umetnije in gmotnega napredka človeške družbe. Zato vse države silno veliko zanje skrbijo in tudi zasobni ljudje veliko zanje žrtvujejo. Pred kratkim sem imel priliko ogledati si ljubljansko c. kr. obrtnijsko šolo. Gosp. vodja Šubic mi je radostno razkazoval ondotne delavnice in pojasnjeval posamezne stroke. Ta šola se deli v dva oddelka, prvi oddelek obsega finejša ženska ročna dela, kakor so: čipkarija, umetno vezenje itd.; ondi je bil videti v delu plašček za ciborij — prav lično delce; drugi oddelek obsega rezbarsko, strugarsko in mizarsko obrt. Ta oddelek ima veliko sob na razpolaganje, v katerih učenci pod vodstvom in nadzorstvom vrlih učiteljev-strokovnjakov izdeljujejo lesne izdelke. Videl sem v delu stol, sedež cerkveni za vipavsko cerkev. Dobri vtis so name naredili učenci, ki se odlikujejo po svoji pridnosti, skromnosti ter lepem obnašanju. Učenci se poleg tega tudi učé krščanski nauk, potem risanje, modeliranje i druge potrebne nauke. Dasiravno ta šola obstoji še-le malo časa, ima vendar že lepe uspehe, kar je pripisati marljivemu delovanju gospoda vodje in učiteljev. Obžalovati je le, da se mnogi krogi malo brigajo za to šolo, ki je velikega pomena za našo deželo. Obrtna šola v Gradcu je pač večja od naše, ker je imela v minolem letu 500 učencev, med njimi 20 Kranjcev, in obsega še več strok obrtnijstva, kakor: zidarstvo, tesarstvo, klučavničarstvo itd. Naj bi stariši, kateri imajo sposobne sinove, ne zamudili lepe prilike, ter jih pošiljali v obrtno šolo, da se temeljito izobrazijo za obrtni stan.

(Izpred porotnega sodišča.) Dne 11. jun. se je imel pred sodniki zagovarjati posestnik in mlinar Franc Zupan iz Retenj, ker je poškodoval Mih. Rožiču levo oko. Prisodili so mu 13 mesecev težke ječe poostrene vsaki mesec s postom. — Drugi je bil na vrsti Lovro Berlec, zidar iz Srednje vasi pri Kamniku, ki je skrival najdeni denar, katerega je v Kamniku izgubil zidarski mojster Pinosa. Dal mu je naposled, ko je slutil, da ljudje zato vedó, nekaj denarja nazaj, a zaprt bo vendar jedno leto. — Pri tretji obravnavi je bil na zatožni klopi 20 let stari mizarski pomočnik Jakob Hribar iz Jarš, ki je pri raznih ljudeh pokradel različnih strarij, vrednih kakih 600 gld. Kaznovan je dve leti v ječo, poostreno z vsakomesečnim postom.

(Občinska volitev pri sv. Petru v Savinski dolini) se je za Slovence izvršila neugodno; zmagali so nemškutarji. Napeli so skrajne sile in tako si tudi za prihodnje ohranili občinski odbor v svoji oblasti.

(Iz Dragoš) nad Železniki se nam poroča, da so dobili ondi za sv. R. Telo nov nebes-baldahin. Oskrbela ga je prav krasnega v popolno našo zadovolinost gospa Ana Hofbauer-jeva.

Telegrami.

Dunaj, 11. junija. Budgetni odsek potrdil je finančni zakon in poročilo glavnega budgetnega poročevalca, po katerem bode preostanka 3,798,524 dočim je vlada proračunila le 2,285.624 gld. Poročilo konstatuje, da je preostanka prav za prav 7.798.521 gld., če se namreč še priračunjo štirje milijoni, kateri se porabijo za poplačilo dolgov, in naglaša potrebo davčne reforme.

Dunaj, 12. junija. Zbornici poslancev predložil je trgovski minister bernsko sporazumljenje o železniškem obratu z dotičnim izvrševalnim zakonom. — Hase je interpeloval zastran sklepa pogodbe z Anglijo v varstvo duševne lastnine.

Dunaj, 12. junija. Obiskavši svojo sestro nadvojvodinjo Klotildo v Alcsuthu, pripeljal se je bolgarski knez v Ebenthal.

Praga, 11. junija. „Hlas Naroda„ poroča v večernem listu, da izostane poseben vlak, s katerim bi se bili peljali vkupe vsi slovanski državni poslanci na razstavo v Prago. Poslanci so iz ozirov na levico popustili prvotno namero, kajti levičarji bi skupno potovanje slovanskih poslancev v Prago smatrali za politično demonstracijo.

Trst, 11. junija. Poveljnik angleškega brodovja, podadmiral sir Anthony Hoskins, pohodil je s svojim štabom namestnika. Namestnik mu je vrnil obisk na ladiji „Victoria“. Ko se je vračal, dala je ladija navadni pozdrav 17 strelov s topovi.

Neapolj, 11. junija. Iz odprtih razpok Vezuvovih izliva se vedno lava v Rivo Lecavallo. Mnogo tujcev prihaja gledat Vezuv. Palmieri misli, da bode v kratkem večje bluvanje.

Carigrad, 12. junija. O odgovoru sultanovem francoskemu veleposlaniku Mantabellu govori se, nasprotno trditvi s francoske strani, da je sultan izjavil, da mu vprašanje ni dovolj znano, da bode torej si preskrbel točnejših poročil, želi pa vsekako, da ostane vse pri starem, kakor je določeno po pogodbah. V tem zmislu dal bode tudi ukaze. Radowitz je prijazno opozoril Porto na ratifikacijo bruseljskega zapisnika proti robstvu, ki je določena na 2. dan julija. White storil bode daljne korake.

Piccoli-jeva tinktura za želodec
je rahlo delujoče, vspešno učinkujoče, prebavne organe vrejujoče zdravilno sredstvo. — Cena steklenici 10 kr. (300—112)

Tujci.

10. junija.

Pri *Maliču*: Vay de Vaja, c. in kr. major, iz Konjic. — Hanzenhofer, in Köstler, c. in kr. stotnik, iz Gradca. — Hadji Asdula, umetnik, iz Monakovega. — Videki iz Ljubna. — Bamer, uradnik, iz Trsta. — Ploj, c. kr. notar, iz Žužemberka. — Koudelka, potovalec, iz Pelgrimova. — Köstler; Ilič, Zupančič, Hoek, Glass, trgovci; Nemeczek, juvelir; Eiser, knjigovodja, z Dunaja.

Pri *Slonu*: Thomas in Mayer, potovalca; Dörr, trgovec, z Dunaja. — Cokini, zasebnik; vitez Reya; Castelletto, c. kr dvorni svetovalec, s soprogo; Kristina Brichta, in Gatti, iz Trsta. — Eschlager iz Nemčije. — Bojanec, kapelan, iz Šentjanža. — Nigrigi, potovalec, iz Budimpešte. — Dadič, trgovec, z rodbino, iz Spleta. — Sliber iz Selc. — Grad, potovalec, iz Prage.

Pri *bavarskem dvoru*: Jaklič iz Kovlerjev.

Pri *Južnem kolodvoru*: Doby, duhovnik, iz Rima. — Likar, nadučitelj, iz Grahovega. — Krašovec in Hrastar iz Pudoka. — Mali s soprogo iz Celovca.

Umrli so:

9. junija. Jožef Dobnikar, delavec, 44 let, Trnovske ulice št. 15, cirrhosa na jetrih.

10. Marijeta. Koeljan, gostija, 71 let, Poljanska cesta 18, spridenje krvi.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje zrakomera v mm	Stanje toplomera po Celziju	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
11	7. u. zjut.	73·52	15·8	sl. svzh.	oblačno	12·00 dež
	2. u. pop.	73·38	28·6	sl. zapad	„	
	9. u. zveč.	73·31	17·2	„	„	

Srednja temperatura 18·9°, za 0·6° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

12 junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	92 gld.	55 kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ „ 16% „	92 „	50 „
5% avstr. zlata renta, davka prosta	110 „	90 „
Papirna renta, davka prosta	102 „	40 „
Akcije avstr.-ogerske banke	1014 „	— „
Kreditne akcije	300 „	— „
London	116 „	90 „
Srebro	— „	— „
Francoski napoleond.	9 „	25 „
Cesarski cekini	5 „	51 „
Nemške marke	57 „	25 „

Vozovnične zvezke (Fahrscheinhefte) po jako znižani ceni, za vse evropejske železnice, in od 300 kilometrov naprej za vsako daljavo, priporoča ter z prošpekti in vsakoršnimi pojasnili o potovanju radovoljno in brezplačno služi *Jos. Pavlin v Ljubljani* pisarna za potovanje. (3)

Zvezki rabljivejših prog so vselej v zalogi.

Ravnokar je izšel prvi zvezek lične knjižice z naslovom:

Povesti slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Sestavil in uredil **A. Kalan**, urednik »Domoljuba«.

Ponatis iz „Domoljuba“!

I. zvezek. — Cena 20 kr.

Obseg:

Zlati lasje. — Dedščina. — V zametih pokopan. — Veronika. — Sama smola! — Trojni sveti večer. — Božič na sv. Gothardu. — V valovih življenja. — Lovski tat. — Luč na oknu. — Po viharju svetlo solnce. — Požar. — Lepi pirhi. — Marušnik. — Obhajilo v ječi.

Dobiva se v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani.

Koverte s firmo priporoča Katoliška Tiskarna po nizkej ceni.

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Podružnica za Avstrijo: **Dunaj, Giselastrasse 1,** v hiši društva.

Podružnica za Ogersko: **Pešta, Franz-Josefplatz** št 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dné 30. junija 1890	frankov	111,610.613
Letni dohodki premij in obresti dné 30. junija 1890	„	20,084.349
Izplačitve za zavarovalne in rentne pogodbe, za zakupnine itd. v dôbi društvenega obstanka (1848)	„	234,804.082
V zadnji dvanajstmesečni poslovalni dôbi vložilo se je pri društvu za novih ponudb, vsled česar iznaša v dôbi društvenega obstanka skupni znesek vloženih ponudb	„	55,985.275
	„	1.666,812.555

Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge daje brezplačno

glavni zastop v Ljubljani

(12—6) pri

Gvidu Zeschko-tu,

Tržaška cesta, št. 3 *b*.

Izdajatelj in odgovorni vrednik: **Anton Kržič.**

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.